

Brusel 15. června 2018
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2016/0070 (COD)

9383/18
ADD 1

SOC 398
EMPL 248
COMPET 367
MI 396
JUSTCIV 149
CODEC 867

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (první čtení) – přijetí legislativního aktu – prohlášení

Prohlášení Komise

Čl. 3 odst. 7 druhý pododstavec směrnice 96/71/ES ve znění směrnice, která byla dnes přijata, stanoví, že zvláštní příplatky za vyslání se považují za součást odměny, pokud se nevyplácejí jako náhrada výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání, například výdajů za cestovné, ubytování a stravu. Stanoví rovněž, že „[z]aměstnavatel, aniž je dotčen odst. 1 první pododstavec písm. h), nahradí pracovníkovi tyto výdaje v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi platnými pro daný pracovní poměr vyslaného pracovníka“.

Komise formulaci „vnitrostátní právní předpisy nebo zvyklosti platné pro daný pracovní poměr“ rozumí tak, že se v zásadě jedná o vnitrostátní právní předpisy nebo zvyklosti domovského členského státu, pokud není stanoveno jinak v souladu s pravidly EU týkajícími se mezinárodního práva soukromého. Podle rozhodnutí Soudního dvora ve věci C-396/13 (bod 59) se náhrada rovněž vztahuje na situaci, kdy zaměstnavatel hradí pracovníkům náklady, aniž by je museli nejdřív platit sami a pak žádat o jejich proplacení.

Komise bere na vědomí, že směrnice, která byla dnes přijata, stanoví, že s ohledem na vysoce mobilní charakter práce v mezinárodní silniční dopravě se budou revidovaná pravidla týkající se vysílání vztahovat na toto odvětví pouze ode dne, kdy vstoupí v platnost legislativní akt, kterým se mění směrnice 2006/22/ES, pokud jde o požadavky na vynucování, a kterým se stanoví specifická pravidla ve vztahu ke směrnici 96/71/ES a směrnici 2014/67/EU pro vysílání řidičů v odvětví silniční dopravy.

Komise vyzývá Evropský parlament a Radu k urychlenému přijetí tohoto aktu s cílem uzpůsobit pravidla specifickým potřebám pracovníků vysílaných v rámci tohoto odvětví a současně zajistit řádné fungování vnitřního trhu silniční dopravy.

Směrnice 96/71/ES a směrnice 2014/67/EU zůstávají pro silniční dopravu v platnosti až do dne, kdy vstoupí v platnost zvláštní legislativní akt pro toto odvětví. Tyto legislativní akty se nevztahují na činnosti v rámci silniční dopravy, které nepředstavují vysílání.

Komise bude nadále pozorně sledovat řádné uplatňování stávajících pravidel, zejména v silniční dopravě, a v případě potřeby přijme opatření.

Prohlášení Chorvatska, Lotyšska a Litvy

Chorvatsko, Lotyšsko a Litva podporují cíl zlepšit situaci vysílaných pracovníků. Nicméně navzdory některým vylepšením, která byla do *návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb*, nyní zahrnuta, máme za to, že ve znění nebylo dosaženo správné rovnováhy mezi ochranou pracovníků a volným pohybem služeb.

Kromě obav vyjádřených v prohlášení přiloženém k *zápisu z 3569. jednání Rady Evropské unie (zaměstnanost, sociální politika, zdraví a ochrana spotřebitele)*, konaného v Lucemburku dne 23. října 2018, pokud jde o pojem odměny, dopad na konkurenceschopnost i potenciálně nežádoucí účinky tohoto návrhu, domníváme se, že kompromisní znění, jehož bylo dosaženo s Evropským parlamentem, obsahuje několik ustanovení, která přesahují oblast působnosti směrnice a vyvolávají právní nejistotu, a tudíž by mohla vést k omezení volného pohybu přeshraničně poskytovaných služeb v Evropské unii.

Mimoto zastáváme názor, že lhůta pro provedení ve vnitrostátním právu v délce dvou let bez řádného přechodného období nebere v potaz praktické dopady přizpůsobování se výrazně novému souboru pravidel, zejména v případě malých a středních podniků.

Prohlášení České republiky, Slovenska a Portugalska

Rada pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele (EPSCO) uznala ve svém obecném přístupu, jež dosáhla v říjnu 2017, že společnosti (zejména malé a střední podniky) potřebují dostatek času, aby se přizpůsobily novým pravidlům týkajícím se vysílání pracovníků (zvláště nově zavedenému pojmu odměny), a dospěla k dohodě, že použitelnost revidované směrnice se odloží o 4 roky. To přijala i Evropská komise.

Vzhledem k ústupkům, které spolunormotvůrci učinili v průběhu jednání, vyústil konečný kompromis, jehož bylo dosaženo v rámci dialogů, bohužel ve výrazné zkrácení odkladu použitelnosti na pouhé 2 roky, což se shoduje se lhůtou pro provedení směrnice ve vnitrostátním právu.

V tomto ohledu Česká republika, Slovensko a Portugalsko vyzývají členské státy a Evropskou komisi, aby tyto okolnosti (a rovněž složitost záležitostí, jejichž zavedení je cílem této revize) vzaly patřičně v úvahu při posuzování toho, zda jsou nová pravidla týkající se vysílání pracovníků dodržována a splňována a jaké sankce jsou přiměřené, především během počátečního období po nabytí účinnosti revidované směrnice v roce 2020.

Prohlášení Maďarska a Polska

Jsme odhodláni chránit pracovníky, bojovat proti podvodům a zneužívání a rovněž zaručit integritu vnitřního trhu. Domníváme se, že směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (dále jen: směrnice 96/71/ES) vytvořila křehkou rovnováhu mezi ochranou pracovníků a volným pohybem služeb. S politováním konstatujeme, že změny příslušné směrnice byly navrženy předtím, než bylo možné posoudit účinky uplatňování směrnice o prosazování (2014/67/EU¹).

Zastáváme názor, že změna směrnice 96/71/ES omezí volný pohyb služeb neopodstatněným a neúměrným způsobem. Místo nástroje na ochranu pracovníků bude pravděpodobně prostředkem protekcionistických opatření. S největší pravděpodobností učiní samotný právní institut vysílání bezvýznamným a výrazně poškodí konkurenceschopnost Unie jako celku.

Rovněž vyjadřujeme obavy ohledně právní nejistoty některých ustanovení. Zejména malé a střední podniky pocítí nepříznivý dopad právní nejistoty a zvýšené administrativní zátěže. Dvouleté přechodné období neposkytuje dostatek času na přizpůsobení se novým pravidlům, zejména malým a středním podnikům.

Máme za to, že změna směrnice 96/71/ES a samostatný návrh na stanovení zvláštních pravidel týkajících se vysílání v odvětví silniční dopravy (*lex specialis*) by měly být řešeny jako balíček. Jednání o *lex specialis* stále probíhají; proto by změna směrnice 96/71/ES neměla být automaticky považovaná za vyvážený text. Třebaže Soudní dvůr Evropské unie je jako jediný oprávněn vykládat právní předpisy EU, zastáváme přesto názor, že použití stávajících pravidel týkajících se vysílání v odvětví silniční dopravy je sporné. Máme za to, že tohoto právního výkladu se nedotkne ani změna směrnice 96/71/ES.

---

¹ Směrnice 2014/67/EU o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu.